

Herderlijk rondschrijven RH 5787

Binyomin Jacobs, *Opperrabbijn*

Avraham Cohen, *Rabbijn*

Yanki Jacobs, *Rabbijn*

Simcha Steinberg, *Rabbijn*

הרב בנימין יאקאבס, רב ראשי ואב"ד

הרב אברהם הכהן כהן, סגן אב"ד

הרב יעקב יוסף יאקאבס, חבר בי"ד

הרב שמחה הכהן שטיינברג, חבר בי"ד

Amersfoort, Elloel 5786,

Beste mensen, waarde vrienden en vriendinnen,

Omdat wij Nederlanders bekend staan als goed georganiseerd en regelmatig ziet men ons zelfs als overgeorganiseerd, was het dan voor mij ook niet zo verwonderlijk dat op Tisja Beav, meer dan anderhalve maand voor Rosj Hasjana, mij reeds de vraag bereikte van een van de Joodse Gemeenten of ik mijn jaarlijkse schrijven voor Rosj Hasjana al klaar had. Tisja Beav, de verwoesting van de Tempel in Jeruzalem, het begin van de ballingschap waarin we ons nog steeds bevinden. Tisja Beav, de meest tragische dag in het Joodse jaar. En daarna, de maand Elloel met dagelijks het blazen op de sjofar: wordt wakker! Gevolgd door Rosj Hasjana, Joods Nieuwjaar en Jom Kippoer, de Hoge Feestdagen. Volle sjoels. De wereld om ons heen vergeten we even. Speciaal helemaal aan het eind van de Jom Kippoer-dienst als we het Sjema Jisraeel – Hoor Israël uitroepen, zijn we als het ware niet meer in deze wereld, we zweven, we bevinden ons in Hogere sferen, ver weg van de fysieke tragiek van Tisja Beav. Van een tragisch dieptepunt naar het summum van spiritualiteit. En dan?

In plaats van het binnenblijven en de deuren op slot houden om vooral dat luide gezamenlijke Sjema Jisraeel te behouden, gaan we naar buiten! De Soeka in, de loofhut. Dak open, dak dicht, droog, regen, ijzige kou, te warm. Waarom? Waarom niet gewoon binnen de warme, inspirerende en religieuze spiritualiteit blijven?

Op het Slotfeest nemen we afscheid van de hele periode van Hoge Feestdagen, verlaten we de Soeka. Gedurende Soekot zaten we weliswaar buiten, maar toch nog zichtbaar en voelbaar omringd door de mitswa om in de soeka te wonen gedurende deze loofhutten-periode. En dan, op de laatste dag, het Slotfeest en Simchat Tora, laten we alles achter ons. Laten we alle symboliek en vroomheid voor wat het was, gaan we ons onderwerpen aan het dagelijkse vaak moeizame leven van alledag. We eindigen de Thora en beginnen meteen weer van voren af aan.

Toen Moshe zag dat een deel van het Joodse volk G'd vergeten was en zich schuldig maakte aan afgodendienst, brak hij de Stenen Tafelen die hij zojuist van Hogerhand had ontvangen. Hij toonde hiermee dat Thora, Jodendom, en afgodendienst, de ouderwetse naam voor secularisatie, niet samengaan. Thora is geen wetenschap maar ons handboek waarin aangegeven staat hoe wij als mensen dienen te leven en hoe we moeten omgaan in het alledaagse met al zijn beproevingen. Niet jezelf afzonderen, jezelf nooit opsluiten en zeker niet weggijken.

En dan?

In den Beginne schiep G'd de hemel en de aarde. Aansluitend beginnen we de Thora meteen weer opnieuw met de Schepping. Iedere letter en komma in de Thora heeft een betekenis. Koning Salomo kende alle betekenissen, zelfs van de wetten en gebruiken die ogenschijnlijk geen betekenis hebben. Maar de Schepping zelf bleef ook voor hem en zelfs voor Moshe een niet te vatten gegeven.

Zo dienen we te leven. We hebben ons gedurende de periode van de Hoge Feestdagen geestelijk opgewarmd met als doel: in een koude wereld met al zijn valkuilen en problemen ook als we er geen touw aan vast kunnen knopen, toch overeind te blijven, als Joden, als mensen in een brede samenleving.

Nog vele jaren,

lesjana towa oemetoeka, een goed en zoet 5787 - בשנה טובה ומתוקה בג"ר -

Moge de Eeuwige ons allen zegenen met nog vele jaren in goede gezondheid, vrede en kracht, zodat wij samen de weg van de Thora mogen blijven bewandelen in een entourage die weliswaar steeds grimmiger wordt maar tegelijkertijd worden steeds meer vrienden vanuit de brede samenleving zichtbaar die ons begroeten met een warm sjalom – שלום.

Binyomin Jacobs, *opperrabbijn*

Gerard Cohen, *secretaris v.h. rabbinaat*

